

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ काँडालाई फूल बनाउन, सबैभन्दा ठूलो काँडा हो देह-अभिमान, यसबाट नै सबै विकार आउँछन्, यसैले देही-अभिमानी बन ।”

प्रश्न:- भक्तहरूले बाबाको कुन कर्तव्यलाई नबुझेको कारणले सर्वव्यापी भनिदिएका छन् ?

उत्तर:- बाबा बहुरूपी हुनुहुन्छ, जहाँ आवश्यकता हुन्छ सेकेण्डमा कुनै पनि बच्चाहरूमा प्रवेश गरेर सामुन्नेवाला आत्मालाई कल्याण गरिदिनुहुन्छ । भक्तहरूलाई साक्षात्कार गराइदिनुहुन्छ । उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, तर धेरै तीव्र रकेट हुनुहुन्छ । बाबालाई आउन जानमा समय लाग्दैन । यस कुरालाई नबुझेका कारणले भक्तहरूले सर्वव्यापी भन्ने गर्छन् ।

ओम् शान्ति । यो फूलहरूको सानो फूलबारी हो । मानव फूलबारी (हयुमन गुलशन) । तिमी बगैंचामा गयौं भने देख्नेछौ, त्यहाँ विभिन्न प्रकारका पुराना बिरुवाहरू पनि हुन्छन् । कहीं कोपिला पनि हुन्छन्, कहीं आधा फन्केका कोपिलाहरू पनि हुन्छन् । यो पनि बगैंचा हो नि । अब यो त बच्चाहरूले जानेका छन्, यहाँ आउँछन् काँडाबाट फूल बन्नको लागि, श्रीमतद्वारा हामी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौं । काँडा जंगलमा हुन्छ, फूल बगैंचामा हुन्छ । बगैंचा हो स्वर्ग, जंगल हो नर्क । बाबा पनि सम्भाउनुहुन्छ- यो हो पतित काँडाको जंगल, त्यो हो फूलहरूको बगैंचा । फूलहरूको बगैंचा थियो, त्यो अहिले फेरि काँडाको जंगल बनेको छ । देह-अभिमान हो सबैभन्दा ठूलो काँडा । त्यसपछि फेरि सबै विकार आउँछन् । त्यहाँ त तिमी देही-अभिमानी रहन्छौ । आत्मामा ज्ञान रहन्छ- अब हाम्रो आयु पूरा हुँदै छ । अब हामीले यो पुरानो शरीर छोडेर अर्को लिनेछौं । साक्षात्कार हुन्छ, म गएर गर्भ महलमा विराजमान हुनेछु । कोपिला बनेर फेरि कोपिलाबाट फूल बन्नेछौं, यो आत्मालाई ज्ञान हुन्छ । सृष्टिचक्र कसरी घुम्छ, यो ज्ञान रहँदैन । केवल यो ज्ञान रहन्छ कि यो शरीर पुरानो हो, यसलाई अब बदल्नु छ । भित्र खुशी रहन्छ । कलियुगी दुनियाँको कुनै पनि रसम आदि त्यहाँ हुँदैन । यहाँ हुन्छ लोक लाज कुलको मर्यादा, फरक छ नि । त्यहाँको मर्यादालाई सत्य मर्यादा भनिन्छ । यहाँ त हुन्छ असत्य मर्यादा । सृष्टि त हुन्छ नि । बाबा आउनुहुन्छ नै तब, जब आसुरी सम्प्रदाय हुन्छ । त्यसमा नै दैवी सम्प्रदायको जब स्थापना हुन्छ, तब विनाश हुनेछ । त्यसैले अवश्य आसुरी सम्प्रदाय हुन्छ, त्यसैमा नै दैवी गुणवाला सम्प्रदाय स्थापना भइरहेको छ ।

यो पनि सम्भाइएको छ- योगबलबाट तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप नष्ट हुन्छ । यस जन्ममा पनि जो पाप भएका छन्, त्यो पनि बताउनुपर्छ । त्यसमा पनि खास हो विकारको कुरा । यादमा हुन्छ बल । बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान्, तिमी जान्दछौ- जो सबैका पिता हुनुहुन्छ उहाँसँग योग लगाएमा पाप भस्म हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण सर्वशक्तिमान् हुन् नि । सारा सृष्टिमा यिनको राज्य हुन्छ । त्यो हो नै नयाँ दुनियाँ । हरेक चीज नयाँ । अब त जमीन नै बाँभो (कलराठी) भएको छ । अब तिमी बच्चाहरू नयाँ दुनियाँका मालिक बन्छौ । त्यसैले यति खुशी रहनुपर्छ । जस्तो विद्यार्थी त्यस्तै खुशी पनि धेरै हुन्छ । तिम्रो यो हो उँच भन्दा उँच विश्वविद्यालय । उँच भन्दा उँच पढाउनेवाला हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले उँच बन्नको लागि नै पढ्छन् । तिमी कति नीच थियौ । एकदम नीचबाट फेरि उँच बन्छौ । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ- तिमी स्वर्गको लायक कहाँ छौ र ! अपवित्र वहाँ जान सक्दैन । नीच छन् तब त उँच देवताहरूको अगाडि उनीहरूको महिमा गर्छन् । मन्दिरमा गएर उनीहरूको उच्चता र आफ्नो नीचताको वर्णन गर्छन् । फेरि भन्छन्- दया गर्नुहोस्, जसले गर्दा हामी पनि यस्तै उँच बन्न सकौं । उनीहरूको अगाडि शिर झुकाउँछन् । उनीहरू पनि मनुष्य नै हुन्, तर उनमा दैवी गुण हुन्छ, मन्दिरहरूमा जान्छन्, उनीहरूको पूजा गर्छन् ताकि हामी पनि उनीहरू जस्तै बनें । उनीहरूलाई यस्तो कसले बनायो ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा ड्रामा बसेको छ- कसरी यस दैवी वृक्षको कलमी लाग्छ । बाबा आउनु पनि हुन्छ संगमयुगमा । यो पतित दुनियाँ हो, यसैले बाबालाई बोलाउँछन्, आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । अहिले तिमी पावन हुनको लागि पुरुषार्थ गर्छौ । बाँकी सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जानेछौं, शान्तिधाम । मनमनाभवको मन्त्र हो मुख्य, जुन तिमीलाई बाबाले दिनुहुन्छ । गुरुहरू त धेरै छन्, कति मन्त्र दिन्छन् । बाबाको छ नै एक मन्त्र । बाबाले भारतमा आएर मन्त्र दिनुभएको थियो, जसबाट तिमी देवी-देवता बनेका थियौ । भगवानुवाच छ नि । तिनीहरूले श्लोक आदि भन्छन्, तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । तिमीले अर्थ सम्भाउन सक्छौ । कुम्भको

मेलामा जान्छन्, वहाँ पनि तिमीले सबैलाई सम्झाउन सक्छौ। यो हो पतित दुनियाँ नर्क। सत्ययुग पावन दुनियाँ थियो जसलाई नै स्वर्ग भनिन्छ। पतित दुनियाँमा कोही पनि पावन हुन सक्दैन। मानिसहरू गंगा स्नान गरेर पावन हुनको लागि जान्छन् किनकि सम्झन्छन् शरीरलाई नै पावन बनाउनु छ। आत्मा त सदैव पावन छैदैन छ। आत्मा नै परमात्मा भनिदिन्छन्। तिमीले लेख्न पनि सक्छौ, आत्मा पवित्र हुन्छ ज्ञान स्नानबाट, न कि पानीको स्नानबाट। पानीको स्नान त सधैं गरिरहन्छन्। जति पनि नदीहरू छन्, त्यसमा सधैं स्नान गरिरहन्छन्। पानी पनि त्यही पिउँछन्। अब पानीबाटै सबै कुरा गरिन्छ। कुरा कति सहज छन् तर कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन।

ज्ञानबाट नै सद्गति हुन्छ सेकेण्डमा। फेरि भन्दछन्— ज्ञान यति अथाह छ, जो सारा समुद्रलाई मसी बनाए पनि, जंगललाई कलम बनाए पनि, धर्तीलाई कागज बनाए पनि अन्त्य हुन सक्दैन। बाबाले भिन्न भिन्न प्वाइन्टहरू सधैं सम्झाइरहनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आज तिमीलाई धेरै गोपनीय कुराहरू सुनाउँछु। बच्चाहरूले भन्छन्— पहिले किन सुनाउनु भएन ? अरे, पहिले कसरी सुनाउँ ? कहानी शुरूदेखि लिएर क्रमशः सुनाइन्छ नि। अन्तिमको पार्ट पहिले कसरी सुनाउन मिल्छ ? यो पनि बाबाले सुनाइरहनुहुन्छ। यो सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य तिमीले जान्दछौ। तिमीसँग कसैले सोधेमा तिमीले तुरुन्तै बताउन सक्छौ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्, जसको बुद्धिमा बसेको छ। तिम्रो पासमा आउँछन्, पूरा रेस्पन्स (जवाफ) मिलेन भने बाहिर गएर भन्नेछन्— यहाँ त पूरा ज्ञान मिल्दैन, फाल्टू चित्र राखेका छन्। यसैले उनीहरूलाई सम्झाउनेहरू बडो राम्रो चाहिन्छ। नत्रभने उनले पनि पूरा बुझ्ने छैनन्। बुझाउने पनि पूरा छैन भने जस्तालाई त्यस्तै मिल्थ्यो। बाबा भन्नुहुन्छ— कहीं कहीं मैले देख्छु, जिज्ञासु धेरै समझदार छ, बच्चा यति होशियार छैन भने फेरि म नै उनमा प्रवेश गरेर मदत गर्छु किनकि बाबा त हुनुहुन्छ एकदम सानो रकेट। आउन जानमा समय लाग्दैन। उनीहरूले फेरि बहुरूपी वा सर्वव्यापीको कुरा उठाएका छन्। यो त बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ। कोही कोही व्यक्ति राम्रो छ भने उनीहरूलाई सम्झाउने पनि त्यस्तै चाहिन्छ। आजभोलि त कसैले सानो उमेरबाटै शास्त्र कण्ठ गर्छन् किनकि आत्माले संस्कार लिएर आउँछ। जहाँ जन्म लिएका भए पनि फेरि त्यहाँ वेद-शास्त्र आदि पढ्न थाल्छ। अन्त मति सो गति हुन्छ। आत्माले संस्कार लिएर जान्छ नि। अब तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ, आखिर त्यो दिन आयो आज... जुन स्वर्गको द्वार वास्तवमा खुल्छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ। मानिसहरूलाई त स्वर्ग नयाँ दुनियाँमा हुन्छ भन्ने पनि थाहा छैन। तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ— हामीले सच्चा-सच्चा सत्य नारायणको कथा वा अमरनाथको कथा सुनिरहेका छौं। हो एकको कथा, सुनाउनु पनि एक बाबाले नै भएको हो। फेरि त्यसको शास्त्र बनाएका छन्। दृष्टान्त सबै तिम्रो हो, जो फेरि भक्ति मार्गमा लिएका छन्। संगममा बाबा नै आएर सबै कुराहरू सम्झाउनुहुन्छ। यो धेरै ठूलो बेहदको खेल हो, यसमा पहिले हुन्छ सत्ययुग-त्रेता राम राज्य, फेरि हुन्छ रावण राज्य। यो ड्रामा बनेको छ, यसलाई अनादि अविनाशी भनिन्छ। हामी सबै आत्मा हौं, यो ज्ञान कसैलाई पनि छैन जुन तिमीलाई बाबाले दिनुभएको छ। जति पनि आत्माहरू छन् उनीहरूको पार्ट ड्रामामा निश्चित छ। जुन समय जसको जो पार्ट हुन्छ, त्यसै समयमा आउँछन्, वृद्धि भइरहन्छ।

बच्चाहरूको लागि मुख्य कुरा हो पतितबाट पावन बन्नु। बोलाउँछन् पनि हे पतित-पावन आउनुहोस्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— मेरा बच्चाहरू काम चितामा बसेर भस्म भएका छन्, यो हो यथार्थ कुरा। आत्मा जो अकाल हो, उसको यो तख्त हो। सापट लिइएको छ। ब्रह्माको लागि पनि तिमीसँग सोध्छन्— यी को हुन् ? भन, हेर्नुहोस् लेखिएको पनि छ— भगवानुवाच, म साधारण तनमा आउँछु। ती सजाइएका श्रीकृष्ण नै ८४ जन्म लिएर साधारण बन्छन्, साधारण नै फेरि ती कृष्ण बन्छन्। तल तपस्या गरिरहेका छन्। जान्दछन्, म यो बन्नेवाला छु। त्रिमूर्ति त धेरैले देखेका छन्। तर त्यसको अर्थ पनि हुनुपर्छ नि। स्थापना जसले गर्छ, फेरि पालना पनि उनैले गर्नेछन्। स्थापनाको समयको नाम, रूप, देश, काल अलग र पालनाको नाम रूप, देश, काल अलग छ। यो कुरा सम्झाउन त धेरै सहज छ। यी तल तपस्या गरिरहेका छन्, फेरि यो बन्नेवाला छन्। यिनै ८४ जन्म लिएर यो बन्छन्, कति सहज ज्ञान छ, सेकेण्डको। हामी यस्तो देवता बनिरहेका छौं, बुद्धिमा यो ज्ञान छ। ८४ जन्म पनि यी देवताहरूलाई नै लिनु छ, अरू कसैले कहाँ लिन्छन् र ? लिँदैनन्। ८४ जन्मको रहस्य पनि बच्चाहरूलाई सम्झाएको छु। देवताहरू नै जो पहिले पहिले आउँछन्। खेलौना हुन्छ नि माछाको। माछा यसरी तल आउँछ,

फेरि माथि चढ्छ । त्यो पनि मानौं सिढी हो । भ्रमरी, कछुवा आदिको पनि जुन उदाहरण दिइन्छ, त्यो सबै यस समयको हो । भ्रमरीमा पनि हेर कति अक्कल छ ! मानिसले आफूलाई धेरै बुद्धिमान् सम्झन्छ, तर बाबा भन्नुहुन्छ— भ्रमरीको जति पनि अक्कल छैन । सर्पले पुरानो काँचुली (खाल) छोडेर नयाँ लिन्छ । बच्चाहरूलाई कति समझदार बनाइन्छ, समझदार अनि लायक । आत्मा अपवित्र हुनाको कारण लायक छैन । त्यसैले उसलाई पवित्र बनाएर लायक बनाइन्छ । त्यो हो नै लायक दुनियाँ । यो त एक बाबाको नै काम हो जसले यस सारा सृष्टिलाई नर्कबाट स्वर्ग बनाउनुहुन्छ । स्वर्ग के हो, यो मानिसहरूलाई थाहा छैन । स्वर्ग भनिन्छ देवी-देवताहरूको राजधानीलाई । सत्ययुगमा हुन्छ देवी-देवताहरूको राज्य । तिमी सम्झन्छौ— सत्ययुग नयाँ दुनियाँमा हामीले नै राज्य भाग्य लिएका थियौं । ८४ जन्म पनि हामीले नै लियौं । कति पटक राज्य लियौं अनि फेरि गुमायौं, यो पनि तिमीले जानेका छौ । राम मतबाट तिमीले राज्य लिएका हो, रावण मतबाट राज्य गुमाएका हो । अहिले फेरि माथि चढ्नको लागि तिमीलाई राम मत मिल्छ, गिर्नको लागि मिल्दैन । सम्झाउन त धेरै राम्रोसँग सम्झाउँछु तर भक्तिमार्गको बुद्धि बडो मुश्किलले परिवर्तन (चेन्ज) हुन्छ । भक्तिमार्गको शो (प्रदर्शन) धेरै छ । त्यो हो दलदल, एकदम गलासम्म त्यसमा डुब्छन् । जब सबैको अन्त्य हुन्छ तब म आउँछु, सबैलाई ज्ञानबाट पार लिएर जान्छु । म आएर यी बच्चाहरूद्वारा कार्य गराउँछु । बाबाको साथ सेवा गर्नेवाला तिमी ब्राह्मण नै हो, जसलाई ईश्वरीय मदतगार भनिन्छ । यो सबैभन्दा राम्रो मदत (खिदमत) हो । बच्चाहरूलाई श्रीमत मिल्छ— यसरी यसरी गर । फेरि छाँटिएर निकलिन्छन् । यो पनि नयाँ कुरा होइन । कल्प पहिले पनि जति देवी-देवता निस्किएका थिए, उनै निस्कनेछन् । ड्रामामा निश्चित छ । तिमीलाई केवल सन्देश पुर्‍याउनु छ । छ धेरै सहज । तिमी जान्दछौ— भगवान् आउनुहुन्छ नै कल्पको संगममा, जबकि भक्ति पनि फुल फोर्समा (पूरा शक्तिमा) हुन्छ । बाबा आएर सबैलाई लिएर जानुहुन्छ । तिमीमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ । सबै स्वर्गमा जानेछन् । पढाइमा नम्बरवार हुन्छन् । कसैमाथि मंगलको दशा, कसैमाथि राहुको दशा लाग्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) लायक र समझदार बन्नको लागि पवित्र बन्नुपर्छ । सारा दुनियाँलाई नर्कबाट स्वर्ग बनाउनको लागि बाबाको साथमा सेवा गर्नु छ । ईश्वरीय मदतगार बन्नु छ ।
- २) कलियुगी दुनियाँको रसम-रिवाज, लोक-लाज, कुलको मर्यादा छोडेर सत्य मर्यादाहरूको पालना गर्नु छ । देवी गुण सम्पन्न बनेर देवी सम्प्रदायको स्थापना गर्नु छ ।

वरदानः— सत्यताको आधार (फाउण्डेशन)मा चलन र चेहराबाट दिव्यताको अनुभूति गराउनेवाला सत्यवादी भव दुनियाँमा अनेक आत्माहरूले आफूलाई सत्यवादी भन्छन् वा सम्झन्छन् । तर सम्पूर्ण सत्यता पवित्रताको आधारमा हुन्छ । पवित्रता छैन भने सधैं सत्यता रहन सक्दैन । सत्यताको आधार पवित्रता हो र सत्यताको यथार्थ प्रमाण चेहरा र चलनमा दिव्यता हुन्छ । पवित्रताको आधारमा सत्यताको स्वरूप स्वतः अनि सहज हुन्छ । जब आत्मा र शरीर दुवै पावन हुन्छ तब भनिन्छ सम्पूर्ण सत्यवादी अर्थात् दिव्यता सम्पन्न देवता ।

स्लोगनः— बेहदको सेवामा व्यस्त रहेमा बेहदको वैराग्य स्वतः आउनेछ ।

✽ शब्दार्थः— १. फाउण्डेशन— आधार, जग २. गुलशन— विभिन्न प्रकारका फूल भएको सानो फुलबारी ३. मुखडी— फूलको कोपिला